

Noordhollands Dagblad

Het tijdperk Van Domselaar

→ SPORT 18

Sari van Veenendaal kondigt vertrek aan, weg vrij voor de trots van Langedijk:
Daphne van Domselaar (22)

INTERVIEW

Lisa wil een nieuwe start

Ze ging zes jaar kliniek in, kliniek uit. Nu hoopt ze de draad weer op te pakken met een hulphond.

→ REGIO 3

BINNENSTAD

Vertraging bij renovatie van De Laat

→ REGIO 5

INTERVIEW

Irene Schouten en het 'nieuwe leven' na de Spelen

→ SPORT 20-21

UNDERCOVER

'Infiltratie ging te vaak mis'

„Het opsporingsmiddel is fantastisch, mits professioneel toegepast”, zegt ex-undercover Ralf. „Daar ontbrak het aan.”

→ VOOROP 3

CRYPTOMANIA

Johan verloor al zijn spaargeld

→ VOOROP 14-15

CARTOONIST TOM JANSSEN

Werken in vrijheid

Tom Janssen voelt zich bevoorrecht omdat hij in alle vrijheid kan en mag doen wat hij doet.

Douchen met Bugatti

Jennifer IJzerman (24) uit Nieuwe Niedorp doucht met haar zeven jaar oude Noorse boskat Bugatti. Dat doet ze al sinds zijn sprong in een sloot toen hij nog een kitten was. „Ik zag hem zwemmen.” Verbaasd is ze niet over die sprong in het water want Bugatti laat ook zien dat hij het leuk vindt om beschooten te worden met een waterpistool. Dan gaat hij rondjes draaien, pal in de straal. Als Jennifer's moeder met de tuinslang in de weer is, loopt Bugatti expres onder de sproeier door. Jennifer weet dat Noorse Boskatten erom bekend staan dat ze zich lekker voelen in het water. „Men-

sen denken dat het zielig is, een kat in het water maar dat hoeft helemaal niet. Er zijn vast meer katten die van water houden. Als je het niet probeert dan weet je het niet.” Als hij zin heeft in een douche loopt Bugatti mee naar boven. Hij wacht geduldig af: „Gaat Jennifer douchen?”. „Hij likt het water op, laat z'n koppie nat worden en uiteindelijk wordt hij helemaal nat. Soms gaat hij gewoon naast me staan.” Jennifer heeft een filmpje van het doucheritueel op Youtube staan. De kat stapt trouwens net zo lief bij haar moeder, broertje en pleegbroertje onder de straal.

Jennifer: „Anderen denken dat dit zielig is.”

Boskatten zijn trouwens dappere dodo's, stoer, niet bang maar ook vriendelijk en rustig. Jennifer heeft prettig gezelschap aan Bugatti. Ze is honderd procent afgekeurd omdat ze lijdt aan neurofibromatose (NF), een erfelijke aandoening waarbij goedaardige gezwellen (neurofibromen) op de zenuwen kunnen ontstaan. Het is een progressieve ziekte. Soms brengt Bugatti een muis, een mol of een vogeltje voor haar mee. Als ze dood zijn, legt hij ze voor de achterdeur. Nog leven de prooien gaan mee naar binnen. Die brengt Jennifer's moeder rap in veiligheid.

Het hospitaal in met hulphond Katya

Voorjaar 2022. Wéér krijgt ze corona, de Alkmaarse Claudia Koeboorn (53). Aan het begin van de coronatijd liep ze de deltavariant op, nu omicron. Ze heeft een direct lijntje met de longpoli van het Noordwest Ziekenhuis omdat ze er al een jaar of vijftien vaste „klant” is. Ze is zwaar astmapatiënt. Haar man belt het ziekenhuis, de longarts vraagt haar te komen. Dat kan Claudia niet zelf. Behalve dat ze erg benauwd is, zit ze in een rolstoel. Ze laat zich rijden door haar man. Hulphond Katya wandelt met het stel mee naar de afdeling Eerste hart-long hulp (EHLH). „Vanzelfsprekend gaat ze mee. Als ze niet mee zou mogen, zou dat hetzelfde zijn als zeggen dat de rolstoel buiten moet blijven staan”, zegt Claudia die naast zwaar astma zenuwpijn heeft aan beide benen. Haar linkerbeen weigert dienst. De rolstoel is Claudia's benen, de hond vangt haar armen. Het ziekenhuispersoneel weet niet beter of ze horen bij elkaar, Claudia en Katya. Claudia wordt opgenomen. Omdat ande-

re patiënten allergisch kunnen zijn voor het dier, krijgt ze een eenpersoonskamer. 's Ochtends vroeg komt haar man de hond uitlaten, de verpleging doet het 's middags. „Het was bijna vechten om wie mocht. Ze vonden het allemaal leuk. Gelukkig ligt het ziekenhuis tegenover park De Hout.” Rond etenstijd komt haar man weer en het laatste rondje is voor de verpleging. De verpleging kan daar tijd voor vrij maken omdat de hond hen veel werk uit handen neemt. Claudia: „Niemand hoeft mij in en uit bed te helpen om op de poststoel te zetten. Dat doet Katya. Ze trekt mijn benen over de rand van het bed, kan mij overeind trekken. Ze helpt me ook bij aan- en uitkleden. Ze kan mijn kleding aanraken, m'n shirt ontlast trekken.” Volgens Claudia is de vier jaar oude Labrador dol op werken. „Je kunt haar geen groter plezier doen dan haar te vragen even je jas te halen, de post op te rapen, een laaitje open te trekken.” De hulphond maakt het ook mogelijk dat Claudia online opleidingen kan doen en in het centrum van Alkmaar

“Katya niet mee? Dat is hetzelfde als zeggen 'je moet de rolstoel buiten laten staan'”

haar coaching- en counselingpraktijk JouwTransformatie kan blijven draaien. Met Katya is Claudia niet meer afhankelijk van andere mensen. Bij de eerste keer Covid was dat wel even anders. Toen was Katya niet welkom. „Ik werd opgenomen op de gesloten Covid-afdeling. Niemand wist hoe of wat. Ik mocht een half uurtje per dag bezoek hebben. Dat zou betekenen dat mijn man maar één keer kon komen om de hond uit te laten. Het verplegend personeel had daar natuurlijk geen tijd voor. Dat kon niet, Katya moet er toch wel een keer of vier op een dag uit.” Katya is Claudia's tweede hulphond. De eerste, Rocco, kreeg op z'n zede een agressieve vorm van longkanker. „Dat is heel zeldzaam.” Claudia is een schone, nette vrouw die graag dat Katya haar daar mag bijstaan. Dat iedereen, van arts en verpleging, tot voedingsassistente, tot schoonmaakster, het belang inziet van een hulphond in het hospitaal. „Heel tof. Dat kan nog niet in elk ziekenhuis.”

Claudia: „Het is tof dat iedereen in het ziekenhuis het belang inziet van een hulphond.”